

Sygn. akt XII K 212/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kielcach, Wydział XII Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Czarnecki

Protokolant: stażysta Aleksandra Król

w obecności Prokuratora – A. Z.

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2014 r., 26 września 2014 r., 21 listopada 2014 r., 30 grudnia 2014 r., 17 kwietnia 2015 r.

na rozprawie sprawy przeciwko

J. S. (1) s. S. i J. z d. W. urodzonemu dnia (...) w K.

oskarżonemu o to, że:

w okresie od 4 lipca 2013 roku do 11 października 2013 roku w miejscowości K. gm. M. oraz K. w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, udaremnił określone ustawą czynności w postaci kontroli przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego przy budowie wiaty na działce nr (...) Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego tj.:

1. w dniu 04 lipca 2013 roku w miejscowości K. gm. M. poprzez swoją nieusprawiedliwioną nieobecność udaremnił określone ustawą czynności w postaci kontroli przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego przy budowie wiaty na działce nr (...) Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego;
2. w dniu 07 sierpnia 2013 roku w miejscowości K. gm. M. poprzez swoją nieusprawiedliwioną nieobecność udaremnił określone ustawą czynności w postaci kontroli przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego przy budowie wiaty na działce nr (...) Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego;
3. w dniu 11 października 2013 roku w K. woj. (...) poprzez swoją nieusprawiedliwioną nieobecność udaremnił określone ustawą czynności w postaci kontroli przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego przy budowie wiaty na działce nr (...) Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego;

to jest o przestępstwo z art. 91 ust 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo Budowlane w zw. z art. 91 § 1 k.k.

orzeka:

I. oskarżonego J. S. (1) uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu aktem oskarżenia ustalając, że stanowią one przestępstwa z art. 91 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku prawo budowlane w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 91 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku prawo budowlane w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 §1 i 2 k.k. wymierza mu karę grzywny w rozmiarze 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

II. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od J. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 230 (dwieście trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym 140 (sto czterdzieści) złotych tytułem opłaty od orzeczonej kary.

SSR Krzysztof Czarnecki

UZASADNIENIE

J. S. (1) został oskarżony o to, że w okresie od 4 lipca 2013 roku do 11 października 2013 roku w miejscowości K. gm. M. oraz K. w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregokolwiek z tych przestępstw, udaremnił określone ustawą czynności w postaci kontroli przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego przy budowie wiaty na działce nr (...) Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego tj.:

1. w dniu 4 lipca 2013 roku w miejscowości K. gm. M. poprzez swoją nieusprawiedliwioną nieobecność udaremnił określone ustawą czynności w postaci kontroli przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego przy budowie wiaty na działce nr (...) Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanemu;

2. w dniu 7 sierpnia 2013 roku w miejscowości K. gm. M. poprzez swoją nieusprawiedliwioną nieobecność udaremnił określone ustawą czynności w postaci kontroli przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego przy budowie wiaty na działce nr (...) Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanemu;

3. w dniu 11 października 2013 roku w K. woj. (...) G. poprzez swoją nieusprawiedliwioną nieobecność udaremnił określone ustawą czynności w postaci kontroli przestrzegania i stosowania przepisów prawa budowlanego przy budowie wiaty na działce nr (...) Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanemu;

- to jest o przestępstwo z art. 91 ust 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo Budowlane w zw. art. 91 § 1 k.k.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. (1) jest właścicielem działki nr (...) położonej przy ulicy (...) w miejscowości K., gmina M. na której prowadził prace budowlane w postaci budowy wiaty. Właścicielem sąsiadującej działki jest A. J., który pozostaje z J. S. (1) w konflikcie.

Pismem z dnia 3 czerwca 2013 roku A. J. wniósł

o przeprowadzenie kontroli legalności budowanej przez J. S. (1) wiaty. Na wniosek A. J. Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego wszczął postępowanie wyjaśniające w wyżej wskazanym zakresie. Celem sprawdzenia zakresu i sposobu wykonania robót budowlanych oraz legalności ich realizacji, zawiadomieniem z dnia 25 czerwca 2013 roku wezwano B. i J. S. (1) do udziału w kontroli przewidywanej na dzień 4 lipca 2013 roku o godz. 12:30 oraz do udostępnienia przedmiotu kontroli i okazania wszelkich dokumentów związanych z budową przedmiotowego budynku. Zawiadomienie zostało odebrane przez J. S. (1) w dniu 27 czerwca 2013 roku.

W dniu 4 lipca 2013 roku inspektorzy Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w K. stawili się na nieruchomości jednakże z uwagi na niestawiennictwo J. S. (1) nie doszło do kontroli obiektu.

Dowody: zawiadomienie z dnia 25 czerwca 2013 roku z potwierdzeniem odbioru (k. 2), protokół z kontroli (k. 3-4), notatka służbowa (k. 5), zeznania świadka W. H. (k. 122-123), zeznania świadka E. R. (k. 46-47, 123- 124), częściowo zeznania świadka M. S. (k. 52, 151), częściowo zeznania świadka B. S. (k. 38, 121), akta sprawy SI. 511. 2. 84 2013.

Następnie zawiadomieniem z dnia 17 lipca 2013 roku ponownie wezwano B. i J. S. (1) do udziału w kontroli planowanej na dzień 7 sierpnia 2013 roku o godz. 10:00 oraz do udostępnienia przedmiotu kontroli i okazania wszelkich

dokumentów związanych z budową przedmiotowego budynku. Zawiadomienie zostało odebrane przez J. S. (1) w dniu 19 lipca 2013 roku.

W dniu 7 sierpnia 2013 roku inspektorzy Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w K. stawili się na nieruchomości jednakże z uwagi na niestawiennictwo J. S. (1) nie doszło do kontroli obiektu.

Dowody : zawiadomienie z dnia 17 lipca 2013 roku z potwierdzeniem odbioru (k. 6-7), notatka służbowa (k. 8), zeznania świadka W. H. (k. 122-123), zeznania świadka E. R. (k. 46-47, 123-124), częściowo zeznania świadka M. S. (k. 52, 151), częściowo zeznania świadka B. S. (k. 38, 121).

Następnie zawiadomieniem z dnia 27 września 2013 roku wezwano J. S. (1) do osobistego stawiennictwa w dniu 11 października 2013 roku w Powiatowym Inspektoracie Nadzoru B. w K. celem złożenia wyjaśnień w sprawie oraz do przedłożenia dokumentów formalno-prawnych związanych z realizacją inwestycji. Pomimo odebrania ww. zawiadomienia w dniu 30 września 2013 roku przez B. S., J. S. (1) nie stawił się w Powiatowym Inspektoracie Nadzoru B. w K. celem złożenia wyjaśnień.

Dowody: wezwanie z dnia 27 września 2013 roku z potwierdzeniem odbioru (k. 9), notatka służbowa (k. 10), zeznania świadka W. H. (k. 122-123), zeznania świadka E. R. (k. 46-47, 123-124), częściowo zeznania świadka B. S. (k. 38, 121),

Oskarżony J. S. (1) ma 59 lat, jest żonaty, z małżeństwa ma czworo dorosłych dzieci. Posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe, z zawodu jest masarzem. Prowadzi własną działalność gospodarczą, z której osiąga miesięczny dochód w wysokości około 1200 złotych. Posiada gospodarstwo rolne o powierzchni 3,30 ha oraz zabudowania gospodarcze i dom. Nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Uprzednio był karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 21 kwietnia 2011 roku w sprawie XII K 1365/10 za przestępstwo z art. 290 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. na karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10 złotych.

Dowody: dane osobopoznawcze (k. 80), dane osobopoznawcze z wyjaśnień oskarżonego (k. 119-120), informacja o osobie z Krajowego Rejestru Karnego (k. 69),

Oskarżony J. S. (1) słuchany w postępowaniu przygotowawczym (k. 66-68, k. 77-79) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz odmówił składania wyjaśnień.

Przed Sądem (k. 119-120) ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz złożył wyjaśnienia, w których kategorycznie zaprzeczył, aby udaremniał kontrolę dodając, że inspektorzy Nadzoru Budowlanego byli kilkanaście razy na działce i wówczas nikt im nie przeszkadzał. Stwierdził, że został oskarżony bezpodstawnie bowiem obiekt, którego dotyczyły przedmiotowe kontrole został rozebrany jak również został za to ukarany karą pieniężną. Wyjaśnił, że w odpowiedzi na skargę A. J. również złożył doniesienie do Powiatowego Inspektoratu Budowlanego w K. o nielegalne dostawienie się do jego budynku. Stwierdził iż w czasie kontroli zawarł ugodę z pracownikiem Powiatowego Inspektoratu Budowlanego w K. E. R. gwarantującą pozostawienie zbudowane wiaty.

Sąd zważył, co następuje:

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwoliła na poczynienie precyzyjnych wniosków w zakresie ustalenia stanu faktycznego niniejszej sprawy oraz dokonanie właściwej oceny prawnej zachowania oskarżonego J. S. (1).

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na zgromadzonej w sprawie dokumentacji w postaci zawiadomień o terminach kontroli, protokołach z podejmowanych czynności oraz na zeznaniach inspektorów Nadzoru Budowlanego W. H. oraz E. R..

Nie budziło wątpliwości, że J. S. (1) jest właścicielem nieruchomości nr (...) położonej przy ulicy (...) w miejscowości K., gmina M. i, że na tej nieruchomości prowadził inwestycję budowlaną w postaci budowy wiaty. Nadto ze zgromadzonej

w sprawie dokumentacji oraz zeznań inspektorów Powiatowego Inspektoratu Nadzoru B. w K. wynikało, że próby przeprowadzenia kontroli obiektu przy ul. (...) były dokonywane w ramach postępowania administracyjnego SI. 511.2.84.2013 dotyczącego legalności prowadzenia budowy ww. obiektu.

Istotne znaczenie dla sprawy miały zeznania świadka W. H. (k. 122-123), który szczegółowo przedstawił przebieg prowadzonego wobec oskarżonego J. S. (1) postępowania. Relacjonował, że w czerwcu 2013 roku A. J., sąsiad oskarżonego wystąpił z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli realizowanych przez J. S. (1) robót budowlanych w postaci budowy wiaty, z uwagi, że jest ona budowana w bezpośrednim sąsiedztwie jego działki. Nadto zeznał, że oskarżony nie zawiadamiał organ nadzoru budowlanego o budowie tego obiektu, w związku z czym powyższe okoliczności implikowały konieczność przeprowadzenia kontroli, której termin został wyznaczony na dzień 4 lipca 2013 roku. Świadek podkreślił, że o terminie kontroli oskarżony został poinformowany zawiadomieniem. Zeznał, że w ustalonym dniu razem z inspektorem E. R. stawili się na posesji oskarżonego, którego jednak nie zastali. Nadto świadek wskazał, że podczas czynności był obecny syn oskarżonego, który z uwagi na nieobecność J. i B. S. wnioskował o przełożenie terminu kontroli. Sąd dał wiarę powyższym twierdzeniom albowiem znalazły one potwierdzenie w dokumentacji zgromadzonej w sprawie, z tym notatki służbowej (k.5). Dalej świadek relacjonował, że powyższe przedstawiona sytuacja powtórzyła się w dniu 7 sierpnia 2013 roku kiedy to został wyznaczony kolejny termin kontroli. Wówczas również nie zastano J. S. (1), a obecny podczas czynności jego syn nie wyraził zgody na przeprowadzenie kontroli. Powyższe okoliczności skutkowały wezwaniem oskarżonego do Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w K. na dzień 11 października 2013 roku celem złożenia wyjaśnień w sprawie, jednakże i tym razem oskarżony nie stawił się. Świadek kategorycznie zaprzeczył aby J. S. (1) wnioskował o zmianę terminu kontroli bądź usprawiedliwiał swoją nieobecność poprzez przysyłanie zwolnień lekarskich. Co istotne wskazał, że nawet gdyby syn oskarżonego wyraził zgodę na przeprowadzanie kontroli, mogliby dokonać jedynie rozpoznania obiektu, bowiem do przeprowadzania kontroli konieczna jest obecność inwestora, właściciela działki lub kierownika budowy.

Zeznania W. H. znajdują potwierdzenie w relacji E. R. (k. 46-47 123-124). Przede wszystkim świadek kategorycznie zaprzeczył, aby do Powiatowego Inspektoratu Nadzoru B. w K. wpłynęło pismo usprawiedliwiające nieobecność oskarżonego w tym zwolnienia lekarskie, przy czym dodał, że każde pismo wpływające do Inspektoratu jest rejestrowane. Nadto świadek odniósł się do tych twierdzeń oskarżonego w których wskazywał, że inspektorzy mogli przeprowadzić kontrolę z sąsiedniej działki lub w obecności jego syna. Świadek wskazał, że do skutecznego przeprowadzenia kontroli niezbędne jest dokonanie pomiarów obiektu, przy czym niedopuszczalne jest wykonywanie pomiarów z sąsiednich działek. Wskazał również, że syn oskarżonego nie wyraził zgody na przeprowadzenie kontroli, a nadto, nawet gdyby wyraził taką wolę, nie posiadał stosownego upoważnienia w tym zakresie. Świadek kategorycznie zaprzeczył aby kiedykolwiek przeprowadzana była kontrola bez udziału właściciela działki czy też inwestora. Nadto świadek wskazał, że w poprzednich latach na nieruchomości oskarżonego przeprowadzane były kontrole i wówczas J. S. (1) w żadnej mierze nie utrudniał ich przebiegu. Sąd dał wiarę twierdzeniom ww. świadków bowiem ich wiedza na temat okoliczności będących w zainteresowaniu Sądu wynikała z wykonywanych czynności służbowych. Nadto ich twierdzenia były logiczne, stanowcze i konsekwentne. Należało mieć na względzie, że ww. świadkowie jako osoby obce dla oskarżonego nie mieli interesu w jego bezpodstawnym oskarżaniu.

Zeznania świadków M. S. i B. S. Sąd obdarzył przymiotem wiarygodności jedynie częściowo, a to w zakresie okoliczności bezspornych. W pozostałej części stanowiły one jedynie nieudolną próbę uchronienia oskarżonego przed odpowiedzialnością karną. I tak: świadek M. S. (k. 52, 121) zeznał, że w istocie miała miejsce taka sytuacja w czasie której pracownicy Inspekcji Budowlanej przyjechali na działkę. Utrzymywał, że poinformował ich o nieobecności J. i B. S., proponując aby poczekali do czasu powrotu B. S., będącej wówczas w pracy, na co jednak inspektorzy nie przystali. Sąd nie dał wiary tym zeznaniom bowiem pozostają one w jaskrawej sprzeczności w stosunku do notatki służbowej (k. 5), której treść świadek własnoręcznie potwierdził. Zaprzeczył, aby uniemożliwił pracownikom Inspektoratu Nadzoru Budowlanego przeprowadzenie kontroli. Sąd nie dał wiary również zeznaniom B. S. (k. 38, 121) która utrzymywała, że na czas kontroli brała dzień wolny w pracy bądź wychodziła z niej wcześniej, bowiem świadek w żadnej mierze nie uwiarygodniła tych twierdzeń. Nadto nie uszło uwadze Sądu, że w świadek w swoich twierdzeniach wskazywała, że zarówno ona jak i J. S. (1) nie zawsze mogli brać udział w planowanych kontrolach (k. 121). Nadto mając na

uwadze zeznania świadka E. R., Sąd nie uwzględnił tych twierdzeń świadka w których utrzymywała, że inspektorzy mogli samodzielnie przeprowadzić kontrolę, gdyż są one jedynie subiektywnym odczuciem świadka. Sąd w wyżej przedstawionym zakresie nie dał wiary zeznaniom świadków bowiem jawią się one jako nieszczerze, nielogiczne oraz pozbawione obiektywizmu.

Przechodząc do oceny dowodowej wyjaśnień oskarżonego J. S. (1) wskazać należy, że Sąd zasadniczo nie obdarzył ich przymiotem wiarygodności. Linia obrony J. S. (1) w zasadzie sprowadzała się do twierdzeń jakoby inspektorzy Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w K. mogli samodzielnie przeprowadzać kontrole na jego działce. Mając na względzie całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zwłaszcza argumentację świadka E. R. nie sposób było dać wiary tym twierdzeniom. Nie uszło przy tym uwadze Sądu, że oskarżony w swoich wyjaśnieniach podkreślał, że wielokrotnie dochodziło do kontroli na jego nieruchomości, przy czym inspektorzy Nadzoru Budowlanego wskazywali, że przebiegały one bezproblemowo, a zatem należało uznać, że oskarżony bez wątplenia miał wiedzę odnośnie prawidłowego przebiegu ww. czynności, w tym jego obowiązkowej obecności. Nadto należało mieć na względzie, że wysyłane do niego zawiadomienia każdorazowo zawierały pouczenie o skutkach niezastosowania się do wezwań. Wskazać należy, że na etapie postępowania sądowego oskarżony J. S. (1) przedstawił zaświadczenia lekarskie o niezdolności do pracy w dniach od 5 października 2013 roku do 11 października 2013 roku (k.131) od 3 sierpnia 2013 roku do 16 sierpnia 2013 roku (k 132) oraz od 2 lipca 2013 roku do 9 lipca 2013 roku (k. 133). Podkreślenia wymaga, że ww. zaświadczenia lekarskie były ze wskazaniem „2” w rubryce 14, co oznacza, że oskarżony nie miał zalecenia pozostania w domu, a zatem powyższe zaświadczenia nie usprawiedliwiły w sposób wystarczający jego niestawiennictwa. Czym innym jest bowiem niezdolność do pracy, a czym innym niezdolność do stawiania się na czynności kontrolnej, tym bardziej przeprowadzanej w miejscu zamieszkania. Nie uszło przy tym uwadze Sądu, że oskarżony pismem z dnia 28 czerwca 2013 roku (k. 134) wnioskował o zmianę terminu kontroli argumentując cyt. „że każdy ma zaplanowany czas”. Wskazać należy, że oskarżony miał prawo wnioskować o zmianę terminu jednakże po pierwsze, aby jego wniosek zasługiwał na uwzględnienie musiał być usprawiedliwiony a po drugie ocena słuszności jego wniosku nie należała do niego, lecz do organu prowadzącego postępowanie. Tymczasem przytoczone powyższej sformułowania nie zasługiwały na uwzględnienie, a nadto oceniając całościowo zachowanie oskarżonego, któremu pomimo, że nie udostępnił obiekt do kontroli umożliwiono złożenie wyjaśnień w sprawie, z czego również nie skorzystał, wskazuje na bezprawność jego działania i zamiar bezpośredni jaki mu towarzyszył. Nadto Sąd uznał, że twierdzenia dotyczące ugody rzekomo zawartej z inspektorem Nadzoru Budowlanego oraz pisma oskarżonego w tym zakresie, w związku z brakiem uwiarygodnienia zawartych w nich twierdzeń, w istocie miały na celu odwrócenie uwagi od meritum sprawy. Reasumując Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, które w istocie stanowiły jedynie linię obrony przyjętą na potrzeby niniejszego postępowania.

Sąd posłużył się zgromadzoną w sprawie dokumentacją Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w K. w sprawie Si. 511.2.84.2013, zwłaszcza kserokopiami zawiadomień, wezwań, protokołów i notatek służbowych jako, że zostały sporządzone w prawnie przepisanej formie, przez upoważnione do tego osoby.

Dane o karalności oskarżonego J. S. (1) (k. 69) oraz dane osobopoznawcze (k. 80, 119-120) dawały Sądowi pogląd, co do sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej oskarżonego oraz jego dotychczasowej postawy w stosunku do obowiązującego prawa.

W świetle powyższej oceny materiału dowodowego nie budziło wątpliwości Sądu, że oskarżony J. S. (1) swoim zachowaniem podjętym w okresie od 4 lipca 2013 roku do 11 października 2013 roku wyczerpał znamiona zarzucanych mu przestępstw.

Art. 91 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy Prawo budowlane penalizuje zachowania polegające na udaremnianiu określonych ustawą czynności właściwych organów. Wprawdzie ustawodawca wprost nie wskazał, o jakie organy ani o jakie czynności tych organów chodzi, jednak z analizy przepisów ustawy Prawo budowlane, zwłaszcza art. 81a wynika, iż chodzi o czynności kontrolne wykonywane przez organy nadzoru budowlanego, tj. powiatowego i wojewódzkiego inspektora nadzoru budowlanego, a także – choć rzadko – Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego oraz organy administracji architektoniczno-budowlanej. Zgodnie zaś z art. 86 ust 3 ww. ustawy Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego

wykonuje swoje zadania przy pomocy powiatowego inspektoratu nadzoru budowlanego. Nadto wskazać należy, że zgodnie z art. 81 ust 4 organy nadzoru budowlanego przy wykonywaniu obowiązków określonych przepisami prawa budowlanego mogą dokonywać czynności kontrolnych, które zgodnie z art. 81a ust. 2 ustawy przeprowadza się w obecności inwestora, kierownika budowy lub robót, kierownika zakładu pracy lub wyznaczonego pracownika, bądź osób przez nich upoważnionych.

Czynność sprawcza z art. 91 ust 1 pkt ustawy Prawo budowlane określona została jako udaremnianie, przez które należy rozumieć całkowite uniemożliwienie przeprowadzenia czynności kontrolnych jak niewpuszczenie na teren lub do obiektu, który ma być skontrolowany bądź uniemożliwienie dostępu do dokumentacji. Jest to bowiem przestępstwo materialne, w którym skutek polega na udaremnieniu czynności kontrolnych, a więc może zostać popełnione także przez zaniechanie. Skutek określony w tym przepisie można obiektywnie przypisać zaniechaniu konkretnej osoby, gdy do jej prawnego szczególnego obowiązku należało zapobiegnięcie temu skutkowi. Aby powstała odpowiedzialność karna na podstawie art. 91 ust. 1 pkt 1, musi zostać spełniona przesłanka skutku - istotą udaremnienia jest bowiem podjęcie przez sprawcę czynności faktycznych, których skutkiem jest brak możliwości wykonania przez organ określonej czynności. Jeżeli czynności podjęte przez sprawcę jedynie utrudnią działania czynności organu, wówczas stanowi to znamiona wykroczenia z art. 92 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo budowlane (tak: B. K., Przestępstwa i wykroczenia w prawie budowlanym, Prok. i Pr. 1996/1/63-78). Wskazać należy, że przestępstwo to może zostać popełnione wyłącznie umyślnie, przy czym w grę wchodzi zarówno zamiar bezpośredni, jak i ewentualny – gdy sprawca uświadamia sobie, że jego działanie lub zaniechanie może utrudniać kontrolę i godzi się z tym.

Przenosząc powyższe na kanwę niniejszej sprawy niewątpliwym jest, że inspektorzy Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w K. mieli prawo przeprowadzenia kontroli na nieruchomości oskarżonego J. S. (1), on zaś miał bezwzględny obowiązek udostępnienia obiektu oraz dokumentacji niezbędnej do przeprowadzenia kontroli. W przekonaniu Sądu ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że oskarżony J. S. (1) swoimi zachowaniami podjętymi w dniach 4 lipca 2013 roku, 7 sierpnia 2013 roku i 11 października 2013 roku w miejscowości K. gm. M. oraz w K. udaremniał dokonanie określonych ustawą czynności inspektorów Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w K. w postaci kontroli zakresu i sposobu wykonania robót budowlanych oraz legalności ich realizacji wykonywanych na działce (...) w ten sposób, że nie stawiał się w terminach wyznaczonych na kontrolę realizowanych obiektów, jak również nie stawiał się w Powiatowym Inspektoracie Nadzoru Budowlanego w K. celem złożenia wyjaśnień, pomimo każdorazowego prawidłowego poinformowania go o ich terminach, co wypełniło znamiona przestępstwa z art. 91 ust 1 pkt 1 ustawy Prawo budowlane.

Oskarżony dopuścił się trzech przestępstw, które popełnił w dniach 4 lipca 2013 roku, 7 sierpnia 2013 roku oraz 11 października 2013 roku tj. w krótkich odstępach czasu, a jego zachowanie za każdym razem było podobne, co uzasadnia kwalifikację czynów jako ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k.

Sąd uznał stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu J. S. (1) za wysoki. Swoim zachowaniem oskarżony naruszył dobro prawne chronione przepisem art. 91 ust 1 pkt 1 jakim jest niezakłócone wykonywanie czynności kontrolnych w zakresie przestrzegania przepisów Prawa budowlanego. Oskarżony działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim, bowiem logika zdarzeń wskazuje na przemyślane, założone z góry działanie mające na celu uniemożliwienie przeprowadzenia kontroli na realizowanym obiekcie. Z drugiej strony należało mieć na względzie, że zachowanie oskarżonego nie wywołało nader dolegliwych skutków.

W ocenie Sądu stopień zawinienia oskarżonego zasługuje również na miano wysokiego. Oskarżony jest osobą dorosłą i zdrową psychicznie, działał z pełną świadomością, możliwością rozeznania znaczenia i pokierowania swym postępowaniem. Ponadto, nie zachodziły żadne okoliczności zewnętrzne, które niezależnie od woli oskarżonego wpłynęłyby na jego proces decyzyjny.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd kierował się dyrektywami zawartymi w art. 53 k.k. uwzględniając przede wszystkim znaczny stopień jego winy i taki sam stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu oraz długotrwałość i uporczywość jego działania. Z tych powodów Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w rozmiarze

70 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych. W ocenie Sądu kara w takim wymiarze jest wystarczająca by uzmysłwić oskarżonemu naganność jego postępowania i jednocześnie powstrzymać go przed wchodzeniem w konflikt z prawem w przyszłości. W świetle sytuacji majątkowej oskarżonego już kara grzywny będzie stanowić dla niego odpowiednią do wagi czynu, stopnia społecznej szkodliwości i zawinienia dolegliwość. Stosownie do regulacji art. 33 k.k. ilość stawek dziennych grzywny wymierzonych oskarżonemu odpowiada charakterowi przypisanego mu czynu, zaś sytuacja majątkowa oskarżonego uzasadnia wysokość orzeczonej jednej stawki dziennej.

Na koszty sądowe złożyły się w przedmiotowej sprawie następujące wydatki Skarbu Państwa: na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 k.p.k. i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. nr 108, poz. 1026 z 2003 r.) ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym w łącznej wysokości 40 złotych; na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 k.p.k. i art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2000 roku w sprawie określenia wysokości opłat za wydanie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. nr 50, poz. 580 z 2000 r. ze zm.) – opłata za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 50 złotych. Na podstawie art. 617 k.p.k., art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49, poz. 223 z 1983 r. ze zm.) na kwotę kosztów sądowych złożyła się również opłata z tytułu orzeczonej kary grzywny w wysokości 140 złotych.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od J. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 230 złotych tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 140 złotych tytułem opłaty od orzeczonej kary grzywny. W ocenie Sądu uiszczenie kosztów sądowych w powyższej kwocie leży w granicach możliwości finansowych oskarżonego mając na uwadze, iż J. S. (1) prowadzi działalność gospodarczą, co z pewnością pozwoli mu na zgromadzenie środków finansowych potrzebnych na uregulowanie orzeczonych kosztów sądowych.

SSR Krzysztof Czarnecki

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć oskarżonemu J. S. z pouczeniem o uzupełnieniu apelacji.

SSR Krzysztof Czarnecki